

læg; men at jeg her vil have min Opmærksomhed henvendt paa, at Taksterne staa i et passende Forhold til den Nytté, den paagældende Telefon yder, behøver jeg ikke at tilføje. — Det ærede Medlem for Hjørring Amts 1ste Valgkreds (H. Madsen) omtalte et Andragende, der var indkommet til Ministeriet angaaende Anlæg af en Telefonforbindelse mellem Frederikshavn og Hirtsholmene, og som var blevet afslaaet af Ministeriet. Jeg skal kun paa-vise, at Omkostningerne ved dette Anlæg vilde beløbe sig til 11,320 Kr., en Udgift, som man ikke har ment stod i passende Forhold til den Nytté, Anlægget vilde kunne gjøre. Saaledes staaer Sagen foreløbig, og Indenrigsministeriet er ved sin Afgørelse i Overensstemmelse med Marine-ministeriet, der heller ikke har ment, at et Telefonanlæg her vilde have saa stor Betydning for Fyrvæsenet paa Hirtsholmene, at der var Grund til at gaa til en saa stor Udgift. Men i øvrigt foreligger nu Sagen for Rigsdagen gennem det Andragende, der er indbragt fra de paagældende Beboere. Endelig har det samme ærede Medlem rettet en Forespørgsel til mig om, hvorledes jeg stiller mig med Hensyn til Spørgsmaalet om en Havn ved Skagen. Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, ønskede han en Udtalelse af mig i saa Henseende allerede paa nærværende Stadium. Men jeg kan ikke tro, at det ærede Medlem virkelig skulde mene, at jeg nu skulde give en udførlig Redegørelse for mit Synspunkt paa Havneanlæg paa Jyllands Vestkyst. Det er ham vel bekendt, at dette Spørgsmaal sammen med de andre Spørgsmaal om Anlæg af Havne paa Jyllands Vestkyst for Tiden er under Overvejelse i den Kommission, der i Henhold til de Forhandlinger, der i Fjor bleve førte her paa Rigsdagen, er blevet nedsat af Indenrigsministeriet, og Ministeriet har alle disse Spørgsmaal under Overvejelse.

Konseilspræsidenten og Finansministeren (Hjørring): Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) udtalte, at der ikke maatte ventes meget af denne Samling, og sagde nærmere Grundene dertil. Som en saadan Grund henviste han da ogsaa til, at Valgdagen, da Folketingets treaarige Periode udløb i April Maaned næste Aar, vilde komme til at ligge umiddelbart op ad Arbejdstiden, eller, som han senere sagde — jeg tror nærmest ved en Fejltagelse — at Valgdagen vilde komme til at skære Arbejdstiden over. Som sagt, dette sidste vil

det ærede Medlem sikkert ikke have forstaaet lige efter Ordene, men jeg haaber ikke, han vil have noget imod, at jeg af denne Udtalelse tager Anledning til at tale lidt om Rigsdagstidens Længde. Grundloven gik jo ganske vist ud fra den Forudsætning, at 2 Maaneder kunde være tilstrækkeligt til en Rigsdagssamling, men det kunne vi vel alle sammen være enige om, at denne Bestemmelse i Grundloven ikke har anden Betydning, end at den er et Bevis for, at man ved Grundlovens Affattelse er gaaet ud fra Forudsætninger, som ikke have slaaet til i Virkeligheden. En Rigsdagssamling paa 2 Maaneder vilde ikke være tilstrækkelig efter vore Forhold, det erkender jeg fuldt ud, men derfor har jo ogsaa det normale været tidligere at have Rigsdagssamlinger indtil 1ste April, altsaa paa 6 Maaneder. Nu have vi jo imidlertid nogle Gange, navnlig i 1894 og i Foraaret, haft Forlængelse af Rigsdagssamlingen med 2 Maaneder, saaledes at Samlingen i alt har været 8 Maaneder. Jeg tror, at dette Forhold er meget uheldigt. Det forekommer mig, at det maa være i høj Grad uheldigt for Rigsdagens Medlemmer. Det er et ikke ringe Offer, de ærede Medlemmer bringe ved at tage Sæde i Rigsdagen, for saa vidt de have Erhverv, navnlig da borte fra Kjøbenhavn. At være fjernet den største Del af Aaret fra sit Erhverv vil jo betyde overordentlig meget for de fleste, og, som sagt, her bringes et virkeligt Offer, men det er tillige min Overbevisning, at selv om vedkommende er bosiddende her i Kjøbenhavn, vil dog Arbejdet her i Rigsdagen gribe saa stærkt ind i hans Erhverv og øvrige Gerning, at det ogsaa for de her boende Rigsdagsmænd er et ikke ringe Offer; der bringes i saa Henseende. Hvad Regeringens Medlemmer angaar, kan jeg forsikre Dem, mine Herrer, at det er meget drøjt for os, naar Rigsdagstiden gaar ud over 6 Maaneder. Den Tid, der er mellem Samlingerne, er for os ingenlunde Fritid. Der ligger for os deri foruden det daglige Arbejde, Administrationen fører med sig, tillige Udarbejdelsen af Finansloven og Forberedelsen af de Lovarbejder, der skulde frem i næste Samling. Naar denne Mellemtid indskrænkes fra 6 til 4 Maaneder, vil det sige det samme som, at vi i disse 4 Maaneder faa et forceret Arbejde, og Fritid bliver der meget lidt Tale om. Derfor ser jeg ikke rettere, end at man fra alle Sider maatte kunne mødes i det Ønske, at Rigsdagssamlingen kunde begrænses til 6 Maaneder; men det er en